

Ιστορικά - Έθνικὰ

■ † 14 Σεπτεμβρίου 1814

211 ἔτη ἀπὸ τὴν Ἰδρυση τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας*

«Χαῖρε Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα·

Χαῖρε, τῆς Πολιτείας κραταιὰ προστασία».

Κωνσταντῖνος Δαπόντε, Κανὼν τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ

Ἀρχὸς 19ου αἰῶνος. Ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ βρίσκεται ἐν βρασμῷ.
Λέει ὁ Ποιητής.

«(...) **Κι** ἦταν ὅλα σιωπηλά, γιατί τὰ ὅσκιζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά».

Ἑλληνες φονεύονται δημοσίως διότι ζητοῦν τὸ δίκαιο τίμημα τῶν κόπων τους. **Φ**ονεύονται στὶς οἰκίες τους ὑπερασπιζόμενοι τὴν τιμὴ τῆς γυναίκος καὶ τῶν τέκνων τους. **Φ**όνοι καθημερινοὶ καὶ φόνοι νυχτερινοὶ γίνονται τὰ συνηθισμένα ἀκούσματα καὶ θεάματα στὶς πόλεις. **Κ**αὶ οἱ «φύλακες», ὅταν σβήνουν τὰ φῶτα, ξεγυμνώνουν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ἐγκαταλείπουν.

Αὐτὸν τὸν τραχὺ ζυγὸ βαστᾷ ὁ ἀδούλωτος Ἕλλην. **Ἡ** ζωὴ εἶναι μία ἀδιάλειπτος ἐναλλαγὴ ταπεινώσεων καὶ ἐξευτελισμῶν. **Ἰ**ώβειον ὑπομονὴ πρέπει νὰ ἀποδεικνύει καθημερινῶς. **Α**κόμη καὶ ὁ ἔσχατος τῶν βαρβάρων μπορεῖ ἀναιδῶς νὰ ἀπειλήσει, νὰ δεῖρει, νὰ βρίσει, νὰ βιάσει, νὰ σκοτώσει τὸν Ἕλληνα.

Ἡ καταπίεση φθάνει μέχρι καὶ τῆς τελευταίας λεπτομέρειας τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ταυτόχρονα, οἱ προσβολὲς ποῦ δέχεται ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τὶς εὐρωπαϊκὲς καὶ «συμμαχικὲς» δυνάμεις, διὰ στόματος Μέτερνιχ, εἶναι ἄνευ προηγουμένου:

«**Δ**ὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὸ Ἔθνος».

*** * ***

Ὅμως. Οἱ καταπίεσεις καὶ οἱ προσβολὲς τρῶνε τὸ φιλότιμο τοῦ Ἕλληνα.

Ζῶντας ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς

Ἐμμανουὴλ **Ξ**άνθος, **Ν**ικόλαος **Σ**κουφᾶς
καὶ **Α**θανάσιος **Τ**σακάλωφ.

όρους, οί Ἕλληνες βρίσκονται μπροστά στο ῥλιβερό δίλημμα: ἢ νά ἐγκαταλείψουν τήν Πατρίδα ἢ νά λάβουν τὰ ὅπλα, καί, σέ πρώτη εὐκαιρία, νά κλονίσουν τόν καταθλιπτικό ζυγο καί νά ἀπομακρύνουν τὸ Κακὸ ἀπὸ τὸν τόπο.

Πλανᾶται πλάνην οἰκτρὰν ὅποιος πιστεύει, ὅτι ὁ Ἕλληγ ἔχει ἀνάγκη νά διδαχθῇ ἀπὸ ἄλλους, Ἀγγλους, Γάλλους, Βαυαροὺς καὶ καρμπονά-
ρους, τι ἐστὶ Ἐλευθερία καὶ τι Πατριωτισμός. **Ἡ** καταπίεση τοῦ δυνά-
στη εἶναι ἀρκετή.

Μηδαμῶς ὑποταχθεῖσα, ἡ ἀδούλωτη Ἑλληνική Ψυχὴ προσμένει καρτερικὰ τὴν στιγμή τῆς ἀποτίναξης τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ. **Κ**ινη-
τήριες δυνάμεις, ἡ ἀνυπόφορη θλίψη καὶ ἡ Ἰδέα. **Ἐ**κεῖνες ὠθοῦν τοὺς
εὐψυχους Ἕλληνες νά ἐνωθοῦν. **Σ**κοπὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν συν-
τήρηση τῆς Ἐθνικῆς Συνειδήσεως καὶ ἡ προπαρασκευὴ τοῦ Ἐθνους
πρὸς γενικὴ ἐξέγερση. **Ἐ**τσι γεννᾶται ἡ Ἐπανάσταση.

Ἡ Ἑλληνική Ἐπανάσταση ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν τυραννικὴ κακοδιοίκηση
καὶ τὶς ἀτιμώρητες καταχρήσεις πού διαπράττουν ξένοι καὶ ἐγκάθετοι
διοικητὲς εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ.

Μία σπῖθα εἶναι πάντα ἀρκετή...

* * *

Τὴν Ἀποστολὴ ἀναλαμβάνουν τρεῖς ταπεινοὶ Ἕλληνες.

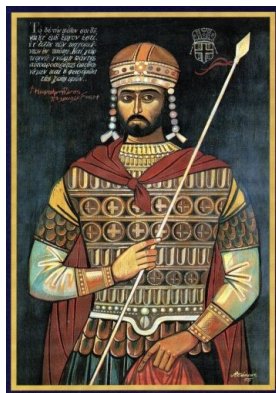
Ἀνήμερα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, οἱ Νικόλαος Σκου-
φᾶς, Ἐμμανουὴλ Ξάνθος καὶ Ἀθανάσιος Τσακάλωφ καλοῦν σέ ἐνοπλη
ἀναμέτρηση μὲ τὸν τύραννο, προκειμένου στήν θέση τῆς ἡμισελήνου
νά ὑψωθεῖ τὸ Ἀρχέγονο Ἑλληνικὸ Σύμβολο.

Ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία γίνεται ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀρχὴ τῆς πολιτικῆς δια-
θήκης τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

«(...) Φέρω μάρτυρα τὸν ἀλάνθαστον ὀφθαλμὸν τοῦ Δη-
μιουργοῦ μας, εἰς τὸν ὁποῖον κανεῖς συλλογισμὸς καὶ ἐπι-
θυμία δὲν εἶναι ἀπόκρυφος, ὅτι ἐπιθυμῶν
τῆς τλαιπώρου Πατρίδος μας καὶ τοῦ δυσ-
τυχοῦς Γένους τὴν Ἀνάστασιν, ἐμβαίνω
μέλος εἰς αὐτὴν τὴν Ἀδελφότητα.

Ὅτι ἡ ἀφιέρωσίς μου γίνεται, χωρὶς νά
παρακινήθῃ ἀπὸ καμμίαν ἄλλην αἰτίαν, εἰ
μὴ μόνον ἀπὸ ἀληθῆ Πατριωτισμόν, ὅτι
ἔδωσα τὸν Ὅρκον μου μὲ ἐλευθέραν θέλη-
σιν, εὐρισκόμενος ὑγίης καὶ κατὰ τὸν νοῦν
καὶ κατὰ τὸ σῶμα.

Τὸν Ὅρκον τοῦτον ὑπόσχομαι, ὡς τίμιος
ἄνθρωπος καὶ ὁμνῶ εἰς τὸ πανάγιον καὶ

Κωνσταντῖνος
Παλαιολόγος.

φοβερὸν Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νὰ φυλάζω ἀπαρασάλευτον.

Ἄν ἴσως ποτὲ λησμονήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου καὶ δὲν φερθῶ ὡς πιστὸς Πατριώτης καὶ ὡς ἀληθινὸς Ἀφιερωμένος, τὸ μὲν σῶμά μου ἀφήνω εἰς ὅλα τὰ βάσανα καὶ δυστυχίας ταύτης τῆς προσκαίρου ζωῆς καὶ τὸν σκληρότατον καὶ ἀτιμότατον θάνατον, νὰ μὴν ἀζιωθῶ ταφῆς καὶ εὐλογίας τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας. **Τὴν** δὲ ψυχὴν μου παραδίδω δι' αἰῶνιον κόλασιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν δαιμόνων, τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Πίστεώς μας. **Καὶ** τὸ ὄνομά μου νὰ γίνῃ τὸ ὄνομα τῆς κατάρας καὶ τοῦ ἀναθέματος.

Σὺ λοιπόν, Ἀδελφέ, δέξου τὴν ἀφιέρωσίν μου, τὴν ὁποίαν τώρα καὶ διὰ πάντα προσφέρω εἰς τὸ Γένος μου διὰ τὴν Ἐλευθερίαν του.

Δέξου μὲ Ἀδελφὸν Ἀφιερωμένον εἰς αὐτὸν τὸν Ἱερὸν Δεσμόν...».

* * *

Φύλατε Ἀναγνώστη.

211 ἔτη ἀπὸ τὴν καθιέρωσή του, ὁ Ὅρκος μετατρέπει τὸ Φρόνημα σὲ Πράξη.

Ἐν ἔτει 2025, ὁ Ἐθνικὸς παλμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναζητᾷ τρόπο ἐκδηλώσεως.

Ὁ Ἕλληνα βλέπει ξεκάθαρα, ὅτι σὲ μία τυραννικὴ κυβέρνησις δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει κοινὸ σημεῖο μεταξὺ ἄρχοντος καὶ ἀρχομένου.

Ὁ τύραννος ραθυμεῖ καὶ ὑποπίπτει σὲ λάθη, ἐνῶ ὁ Ἕλληνα διὰ τῆς Φιλικῆς Ὀδοῦ ἐνδυναμώνεται.

Ὁ Ἕλληνα καταβάλλει ἐργῶδη προσπάθεια. **Ὁ** τύραννος ἀναπαύεται καταφερόμενος ἀπὸ ἐγκλήματα σὲ ἐγκλήματα.

Ὁ Ἕλληνα ἐστιάζει στὴν Παιδεία. **Σπουδάζει** τὴν Ἐπιστήμη, τὴν Τέχνη καὶ τὰ Γράμματα. **Ὁ** τύραννος τὰ καταφρονεῖ.

Ὁ Ἕλληνα ἀπορρίπτει τὰ ὀφέλη τῆς πολιτικῆς χλαμύδας καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ γενικοῦ Σκοποῦ.

Τὸ ζητούμενο παραμένει ἀπαράλλαχτο. **Ταυτίζεται** μὲ τὸ ποθούμενο.

Ὁ Τρόπος, ἡ ἀκρίβεια ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ μέρους, ἡ σοβαρότητα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ Μυστηρίου καὶ ἡ ἀρμοδιότητα πολλῶν λεπτομερειῶν τῆς Ἱεραρχίας, δηλώνουν τὴν Ἱερότητα τοῦ ἐγχειρήματος

καὶ τὴν ἔντιμο θέσῃ ἐκεῖνων ποὺ τάσσονται στὸ νὰ συμπύξουν τὸ Ἔθνος σὲ μία ὄντοτητα.

Καὶ ἡ ὀνομασία «Ἐταιρεία τῶν Φιλικῶν» ἐδόθη γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο. **Γιὰ** νὰ ὑπενθυμίζει στοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνες τὴν ἀνάγκη τῆς Ἑνότητος, τοῦ μεταξύ μας συνδέσμου διὰ τῆς Ἀγάπης, ὥστε σύντομα νὰ δοῦμε τὴν δικαίωση τοῦ Ἀγῶνα.

Σφραγὶς

Φιλικῆς Ἐταιρείας.

Οἱ Νικόλαος Σκουφᾶς, Ἀθανάσιος Τσακά-

λωφ καὶ Ἐμμανουὴλ Ξάνθος, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ

τὸ ἔμφυτο πάθος τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς πρὸς τὴν Ἐλευθερία, **ἱδρυσαν τὴν Ἐταιρεία τὸ 1814 στὴν Ὀδυσσό, ἀνήμερα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.** **Καὶ** δημιούργησαν ἓνα γνήσιο Ἑλληνικὸ Ὅργανο πρὸς ἀποτίναξη τοῦ τυρανικοῦ ζυγοῦ.

Ἡ Ἰδέα δὲν ἐπιβάλλεται ἔξωθεν. **Οἱ** ρίζες τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας χάνονται στὴν Ἀρχέγονη Ἑλληνικὴ Παράδοση. **Υ**πάρχει συνέχεια καὶ ἀλληλουχία. **Π**υξίδα τῶν Ἑλλήνων παραμένει τὸ μέγα Δίκαιο τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος δὲν μπορεῖ νὰ γίνετα ἔργο τῶν ὀλίγιστων. **Τὸ** Μέλλον τῆς Ἑλλάδος δὲν μπορεῖ νὰ γίνετα βορὰ στὰ χέρια τῶν βαρβάρων.

Στὸν πόλεμο καὶ σὲ κάθε ἱστορικὸ Ἀγῶνα τοῦ Ἑθνους συνδράμει σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμός.

Κάθε φορὰ ποὺ ὑπακούουμε στὸ εἶναι μας, τὸ Πνεῦμα τοῦ Μαρθῶνα, τὸ Πνεῦμα τοῦ '21, τὸ Πνεῦμα τοῦ '40, Ἐκεῖνο, τὸ ἔμφυτο στὸ Γένος ἡμῶν Πνεῦμα, ἀναγεννᾶται.

Ἡ Ἐλευθερία σηματοδοτεῖ τὸ Νόημα τῆς Ὑπάρξεώς μας!

Ἄφθαρτο καὶ ἀμόλυντο!

Ἀληθές, Αἰώνιο, Ἑλληνικό!

(*) Ἐφημερ. «Ἐστία», 15.9.2025. • **Τ**ῆς Ἰωάννας Γ. Καραγκιούλογλου, Νομικοῦ καὶ Ἐπιστήμονος Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Διοικήσεως. • **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.